

Перша колонка номера

ЙОГО ЗНАМЕНА підняті ще в червні. Під їх розкрилля стали мільйони юнаків та дівчат країни Рад. І йти під ними — цілий рік. Адже Всесоюзний фестиваль радянської молоді, який присвячений піввіковому ювілею створення СРСР, фінішує аж в 1973-му році — в День радянської молоді. У кожному селі і місті юнаки і дівчата тоді прийдуть на своє свято, аби скласти рапорт про досягнення в праці, навчанні, науково-технічній творчості, спорті. Бо саме заради дальшого підвищення трудової і громадсько-політичної активності молоді в боротьбі за виконання накреслень XXIV з'їзду КПРС, поліпшення естетичного, фізичного і військово-патріотичного виховання, успішної підготовки до X Всесоюзного фестивалю молоді і студентів проводиться він.

В Постанові ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзний фестиваль радянської молоді, присвячений 50-річчю створення СРСР»

П І Д

ЗНАМЕНАМИ

ФЕСТИВАЛЮ

відзначається, що головна ціль фестивалю — посилити виховання юнаків і дівчат в дусі комуністичної ідейності, дружби народів СРСР, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму. І ми маємо дбати, щоб вся наша молодь виробляла в собі високе комуністичне ставлення до праці, постійно удосконалювала свою професійну майстерність, культурно-технічний рівень, підвищувала свої творчі здібності.

Успіху ми доможемось лише тоді, коли кожна первинна організація вийде на фестивальну орбіту, якщо кожен комсомолец, кожна молода людина крокуватиме в цьому марші. Отже запорака цього успіху — в масовості.

Програмою фестивалю передбачено участь молоді у заключному етапі походу до загальної середньої освіти, прагнення її до підвищення загальноосвітнього рівня. Тож нині знову постає на перший план наших завдань справа в тому, щоб допомогти комсомольським і піонерським організаціям, радянській школі в цих накресленнях.

Наша хода в фестивальных колонах — то передусім творча і ударна праця, школи передового досвіду, вечори трудової слави, тематичні вечори, присвячені нашій багатонаціональній Вітчизні, партії, комсомолу, то зустрічі трьох поколінь, урочисті посвячення в робітничий клас. Це наша комсомольська відповідь на вимогу партії — вміло організовувати дозвілля молоді, виховувати наших юнаків і дівчат людьми культурними, гідними свого часу.

Готуючись до 50-річчя створення СРСР, молодь Кіровоградщини активізувала свою діяльність на всіх широтах свого життя. І на колгоспній ниві, і в цехах заводів, в колективах художньої самодіяльності, фізкультурних організаціях відчувається неабияка напруга. Свято багатонаціонального радянського народу намагається щонайкраще зустріти машинобудівники заводу «Червона зірка», шахтарі Олександрії, залізничники Знамянки, хлібороби Ульянівського, Новомиргородського та інших районів області. Кожна година на обліку молодих трудівників нашого степового краю. За штурвалом комбайна, на будовах, студентській аудиторії, в гурті молоді, де звучить звияжна пісня, попереду завжди комсомольці. Такий ентузіазм трудової і творчої активності треба нарощувати і надалі. Бо фестиваль — це велика і напружена робота на цілий рік.

Рік видання XIII

№ 86 (1566).

ВІВТОРОК

18

липня

1972 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОЛОНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

Комсомолец ІВАН ОЛІЙНИК з колгоспу «Україна» Онуфріївського району. СКОСИВ 185 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 3259 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

Комсомолец ЕГОР ГАВРИЛОВ з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району. СКОСИВ 134 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 3186 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

Комсомолец ЯКІВ ЧОРНОМОР з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. СКОСИВ 167 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 3092 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

МИКОЛА КУРКА з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. СКОСИВ 158 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 2954 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

Комсомолец БОЛОДИМИР ЗАЙЧЕНКО з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Кіровоградського району. СКОСИВ 70 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1761 ЦЕНТНЕР ЗЕРНА.

ГРИГОРІЙ ДОЛЕНКО з колгоспу імені Ілліча Кіровоградського району. СКОСИВ 72 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 1304 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

ПАВЛО АНДРІЯШЕВСЬКИЙ з колгоспу «Росія» Кіровоградського району. СКОСИВ 43 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 1070 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ ЕКІПАЖ, очолюваний МИКОЛОЮ ДЯЧЕНКОМ, з колгоспу імені Щорса Олександрійського району. СКОСИВ 68 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1014 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

ЖИВАЛ КОМСОМЛЬСЬКИЙ ТУРБОТУ

Ото ж бо Сергієві сподобалося стригти степ комбайном. Минулого року він, склавши екзамен за дев'ятий клас, вперше заживував нарівні з колгоспниками. Помічником комбайнера його взяв батько Василь Петрович Сагань. Тоді намолотили вони 7 тисяч центнерів зерна і стільки ж беруться намолотити цього сезону. Знову удвох, батько й син.

Такими людьми, як Василь Петрович і Сергій, багатий колгосп «Жовтень» Новомиргородського району. У наступному номері нашої газети ми запропонуємо читачеві фоторепортаж із життя у цьому господарстві. А поки що знайомимо: НА ФОТО — Василь Петрович САГАНЬ з сином Сергієм.

Фото В. КОВПАКА.

З ТУРБОТОЮ ПРО КОМСОМОЛЬСЬКІ КАДРИ

КИЇВ, 14 липня. (РАТАУ). Їх називають вожаками молоді, юнаків і дівчат, які від робочого верстата або з ристування будов прийшли до керівництва комсомольськими організаціями. Нині на Україні десятки тисяч молодих ентузіастів очолюють важливі ланки ЛКСМУ. Робота з молоддю, натхнення й творча, вимагає від них глибоких знань, майстерності і вмілого підходу до вирішення важливих питань життя організації.

З метою кваліфікованої підготовки комсомольських кадрів, удосконалення форм і методів діяльності комітетів

ЛКСМУ в республіці з вересня 1971 року відкрито зональні та обласні комсомольські школи. В них уже пройшло підготовку більш як 3 тисячі комсомольських працівників.

Позитивний досвід і дальше поліпшення роботи з кадрами стали темою дводенної наради-семинара директорів цих шкіл, яка закінчилася вчора в Києві.

У доповіді і виступах учасників, зокрема, відзначалося, що в період проведення занять велика увага приділялась вивченню питань марксистсько-ленінської теорії, праць В. І. Леніна, матеріалів XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП Ук-

раїни, теорії і практики комсомольської роботи.

Більшість випускників Харківської, Ворошиловградської, Донецької та інших комсомольських шкіл склали іспити на «відмінно» й «добре».

На нараді-семінарі йшлося про те, що в роботі окремих шкіл є недоліки. Вимагає поліпшення учбовий процес в зональних та обласних школах Львова, Дніпропетровська, Івано-Франківська. Учасники наради-семинару поділилися передовим досвідом роботи, намітили шляхи дальшого поліпшення комсомольської освіти в республіці.

ЗИЧИМО СХОДЖЕННЯ

Заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань» — єдиний колектив, який представлятиме нашу країну на третьому Міжнародному фестивалі народних танцю, що нині розпочався в Угорщині.

Проводжаючи ятранців у дорогу, кіровоградці влаштували їм теплі прозоди.

— Ми віримо у ваші великі можливості і дуже хочемо, щоб ви одержали на Міжнародному фестивалі перший приз — «Золоту тапочку», — сказав у своєму виступі секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

Ятранців вітали другий секретар Кіровоградського міськкому партії А. Д. Сухачов, секретар облпрофради Л. О. Руголь, директор заводу тракторних гідроагрегатів М. Д. Караманов, перший секретар міськкому комсомолу Ю. С. Руднев.

Ю. СТОРЧАК.

На фото: керівник ансамблю заслужений діяч мистецтв УРСР А. М. КРИВОХИЖА перед від'їздом на фестиваль дає останнє напуття своїм вихованцям.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

ГРОМАДЯНИН ЗРОСТАЄ У ПРАЦІ

3 пленуму Кіровоградського міського комітету комсомолу

З доповіді першого секретаря обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамаки «Про завдання Кіровоградської міської комсомольської організації по виконанню постанови бюро ЦК ЛКСМУ «Про серйозні недоліки в стилі, формах і методах роботи Кіровоградського міського ЛКСМУ».

Один з головних напрямків у діяльності міської комсомольської організації, наголошувалося в доповіді, є трудове виховання молоді, її мобілізація на боротьбу за виконання планів дев'ятої п'ятирічки, організація масового соціалістичного змагання серед молодих працівників промисловості, сільського господарства, сфери обслуговування.

Працелюбна молодь Кіровограда по-над усе має інтереси своєї держави, відає народові знання, вміння, енергію. Свідченням цього є численні ініціативи, що народилися в її середовищі: «Жодного відстаючого поруч», «Дев'ять п'ятирічок — за 3,5 роки» та ін. Свідченням цього є дедалі ширший розмах руху за комуністичну працю; за звання ударника комуністичної праці борються понад 3 тисячі молодих робітників промислових підприємств міста.

Міський комітет комсомолу чимало уваги приділяє соціалістичному змаганню, цілком слушно вбачаючи в ньому головний важіль для ефективного трудового виховання юнаків і дівчат. Є комсомольсько-молодіжні колективи, екіпажі, є зразки добросовісного ставлення до праці. Однак, зазначалося в доповіді, бригада Центрального Комітету ЛКСМУ виявила в роботі міського комітету комсомолу, а відтак і в первинних організаціях, ряд дуже серйозних недоліків. Бо хіба ж то не дуже серйозний недолік, що й комсомольські активісти міських харторгу № 1, комбінату побутових послуг «Промінь», кондитерської фабрики та деяких інших підприємств не відають про умови змагання? Це те явище, котре дістало найменша формалізму і котре й досі не подолане у керівництві змаганням. Дехто забуває, що тут потрібні не окремі рекорди, а повсюдне підвищення продуктивності праці.

Комітети комсомолу недостатньо працюють з комсомольсько-молодіжними виробничими колективами. В комсомольських організаціях автотранспорту нараховується близько 800 юнаків і дівчат, та лиш недавно там створено... два колективи. Цей факт непоодинокий.

Забуті й конкурси професійної майстерності. В проведенні конкурсів та застосуванні інших форм соціалістичного змагання міська організація має дозволі досвіду. Недоліки ж пояснюються тим, що бюро міському послабило керівництво трудовим суперництвом молоді,

не завжди має тісні зв'язки з низовими ланками комсомолу.

Доповідач зосередив увагу членів міського комітету на ролі, котру повинні виконувати комсомольські групи, на величезних потенціальних можливостях наставництва.

Особно говорилось про трудову дисципліну, про школу, якої завдає надмірне вживання алкогольних напоїв. Трудова дисципліна не завжди на висоті. В числі тих працівників автотранспорту 10021, за котрими числяться прогули, — 50 процентів молоді. Не рідкісне явище брак, допущений комсомольцями. Це говорить про те, що в планах і практичній діяльності міському комсомолу не знайшли відтворення вимоги, поставлені в листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві».

Цій справі могли б добре послужити штаби й пости «Комсомольського прожектора». Та, попри окремі позитивні приклади, їхня роль в основному зводиться до випуску стіннівок, викриття розрізаних негативних фактів.

Продовжуючи, М. Г. Гайдамака зупинився на завданнях рад молодих спеціалістів. Така рада активно діє на заводі «Червона зірка», де з числа молодих спеціалістів створено громадські конструкторські бюро, група економічного аналізу, раціоналізації і винахідництва. Та знову ж, як і перше, ми констатуємо силу фактів протилежного забарелення. Ніякої уваги роботі рад молодих спеціалістів не надають комітети комсомолу заводу «Більшовик», комбінатів «Кіровоградвуд», «Кіровоградсільбуд» та деяких інших підприємств.

Далі доповідач проаналізував структуру міської комсомольської організації. Нині вона складається з 280 первинних організацій і нараховує близько 30 тисяч членів ВЛКСМ. Проте, зазначено в доповіді, якщо розглядати діяльність міської комсомолі в розрізі кожної первинної організації зокрема, то неминуче доходимо висновку: внутрішні роботи потребують поліпшення. Систематично порушуються статутні строки скликання зборів, на їх обговорення часто-густо виносяться питання, котрі не хвилюють ні умів, ні сердець. Губиться перспектива в роботі з не-

спільковою молоддю. Минулого року в 150 первинних комсомольських організаціях не прийняли до своїх рядів жодного юнака чи дівчини, хоча половина з цього числа могла поповнитись новими людьми. Приміром, на базі «Торгодяг» працює 30 юнаків і дівчат комсомольського віку, а за останні два роки первинна організація нікого не прийняла в комсомол.

Керівна ланка комсомолу у Кіровограді має добрий вигляд з точки зору освітньої і спеціальної підготовки. Та це не означає, що навчання їй зайве, а в його організації є чимало істотних недоліків.

У багатьох упущеннях винне безпосередньо бюро міському комсомолу (перший секретар міському Юрій Руднев). Стилю й методам роботи міському властиві поверховість, неконкретність, бракує контролю за виконанням власних рішень.

Міському комсомолу чималу увагу зосереджував на поліпшенні ідейно-політичного загартування молоді. Питання ідейно-виховної роботи заслуговувалися на засіданнях бюро, обговорювалися на семінарах, зборах у первинних організаціях. Понад 28 тисяч членів ВЛКСМ залучено до складання Ленінського заліку.

Все ж бюро ЦК комсомолу України зазначає, що діяльність комітетів комсомолу міста у справі організації ідейно-виховної роботи заслуговує серйозної критики. Ще не простежується чітка система цієї праці, творча робота по часті підмінюється потоком писанини, планування грішить поверховістю. Комітети комсомолу рідко обговорюють питання лекційної пропаганди, патріотичного, інтернаціонального й атеїстичного виховання. Цілий ряд організацій чисто формально взяв участь у складанні Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!», а окремі й зовсім пройшли осторонь цього важливого моменту в житті комсомолу. Непоодинокі факти, коли підсумки заліку провадилися наспіх, без широкого обговорення, без аналізу. А в комсомольських організаціях медучилища, міськпромторгу, кооперативного технікуму в числі тих, хто склав залік, виявились члени ВЛКСМ, які мають суворі покарання в облікових картках.

Навчитись складати Ленінський залік — одне з першочергових завдань комсомольського активу міста в поліпшенні ідейно-виховної роботи.

Не все можливе зроблено і в справі політичної освіти молоді міста. Тут нерідко напропаємо на той же формалізм, а то й на окомаслювання. Поза системою комсомольської освіти залишилось близько 4 тисяч членів ВЛКСМ,

Зараз проходить підготовка до нового навчального року в мережі політосвіти. Слід сподіватися, що допущені недоліки в майбутньому не повторяться і що кожен член ВЛКСМ серйозно вивчатиме праці класиків марксизму-ленінізму, збільшуватиме свій ідейно-теоретичний багаж і в праці покаже свою свідомість радянського громадянина.

Продовжуючи, доповідач констатував, що комсомольська організація міста здійснила ряд заходів у підготовці до 50-річчя утворення Союзу РСР. Та, як не прикро, й тут натрапляємо на багато недоліків. У тролейбусному управлінні, на заводах імені Кірова, «Червоний Жовтень» не набули поширення вечори інтернаціональної дружби, фестивалі, тематичні комсомольські збори, теоретичні й читачські конференції та інші масові заходи.

Доповідач зупинився на питаннях поліпшення діяльності шкільних комсомольських організацій, первинних організацій вузів і технікумів, а також на ряді інших питань, що так чи інакше стосуються молоді.

Думки виступаючих

Микола Скляниченко, секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка». Необхідно підвищити роль члена міського комітету комсомолу. Він має бути зразком у праці, у служінні громадським справам. Слід розширити участь молоді у конкурсах професійної майстерності, які на заводі проводяться більш-менш регулярно.

Раїса Боженко, секретар комітету комсомолу швейної фабрики. На фабриці не все гаразд з підсумками соціалістичного змагання, а також з навчанням активу. Потрібна школа, де б ті, хто тільки-но береться до комсомольської роботи, змогли знайомитись з її формами й методами.

Віталій Дубницький, секретар комітету комсомолу заводу тракторних гідроагрегатів. Велику допомогу нам надають члени партії, вони в тій чи іншій формі беруть участь у всіх наших заходах. Спостерігається неузгодженість дій між комітетом комсомолу і профспілковим комітетом у справі організації змагання. На заводі рідко бувають працівники апарату міському комсомолу. Треба, щоб міському видавав свій інформаційний бюлетень.

Валентина Богульська, секретар комітету комсомолу будівельного технікуму. Слід повсякчас дбати про підвищення ролі комсомольської групи, де найбільш тісні стосунки між членами ВЛКСМ.

Марія Якимчук, секретар комітету комсомолу міськпромторгу. Ще не завжди достатньо розумно поєднуються моральні й матеріальні форми заохочення молоді. Міському треба б організувати семінари керівників і групкомсоргів комсомольсько-молодіжних колективів.

У НЕЇ — РОСІЙСЬКЕ ІМ'Я

Покликання... У кожного воно своє. Катерина Чинабекова вирішила присвятити своє життя дітям. А чутливі дитячі серця, звісно, прагнуть до романтики. Отже, треба вміти у звичайному буденному знайти захоплююче, цікаве, шодень відкривати нові острови. І їй, Катерині Тазекбаївні, це вдається. Бо любить вона дітей, відає їм свою душу, вміє вести їх у світ прекрасного, виховує патріотичні почуття...

Чимало хороших справ на рахунок піонерської дружини імені Лізи Чайкіної Новоградської Першої восьмирічної школи Долинського району. І заспівають багатьох з них — старша піонервожата. Походи по рідному краю, зустрічі з ветеранами війни, праці, першими комуністами, комсомольцями і піонерами села, листування з піонерами союзних республік і соціалістичних країн, тематичні збори загонів, вікторини, спортивні змагання, розучування пісень і танців братніх народів... Хіба перелічить піонерські діяння?

Червоні слідопити відшукали щоденник піонерської дружини за 1950 рік. Скільки в ньому було цікавих записів? Вони дали поштовх для роздумів, спостережень, порівнянь.

Найголовніше завдання молоді — це вчитись, вчитись і вчитись. Так заповідав Ілліч. Але вчитись можна по-різному — і добре, і погано. А як вирішити тут? Серед учнів провели анкету «Чому потрібно добре вчитись?» Без знань немає дороги в життя, — такою була одностайна думка школярів. І це не просто красиві слова. Новогригорівські піонери підкріпили їх ділом. Більше по-

ловини учнів тут навчається на «4» і «5».

Піонерська дружина носить ім'я славнозвісної героїні Лізи Чайкіної.

— А давайте, діти, пошлемо листи соратникам героїні, — запропонувала якось вожата. Піонери з радістю включилися в пошук. І полинули в усі кінці країни листи-голуби. Піонери школи виготовили спеціальний альбом «Любимий образ», де зібрали різні матеріа-

ли про Героя Радянського Союзу, мужню і відважну патріотку.

Операція «Реквієм». Активну участь в ній взяли школярі. Вони обійшли все село, побували в кожній оселі, записали 270 імен тих, хто не повернувся з фронту, хто віддав своє життя за свободу і щастя Країни Рад. Список віднесли в правління колгоспу «Україна». Тепер тут будуватимуть пам'ятник загиблим героям-односельчанам.

Захоплюючою була мандрівка юних лєнінців і в Країну Піонерію 2022 року... Перед кожним учнем поставили питання: що він може розповісти піонерам, які відзначать 100-річчя з дня народження організації. І діти повідали своїм майбутнім нащадкам про свої успіхи в навчанні, праці.

З комсомолкою Катериною Чинабековою ми зустрілися в школі. Вона знову, як і завжди була в оточенні дітей.

— Ви казашка, а як потрапили на Україну? — поцікавилися у дівчини.

— Мати в мене українка, а батько казах, — відповіла Катерина. — Народилася я в Алмаатинській області. В Казахстані прожила 19 літ. Потім приїхала на Україну до своєї бабусі. Мені тут сподобалося, і я залишилася працювати в цій школі. Оце і вся моя біографія...

Вся, якщо не врахувати її

багатьох-багатьох турбот. Катерина Тазекбаївна — заступник секретаря комсомольської організації місцевого колгоспу, член первинної організації товариства «Знання». І з цими своїми обов'язками справляється успішно.

Знаходить вона час й для навчання. Катерина — заочниця Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, вчиться на філологічному факультеті.

За активну участь в роботі по комуністичному вихованню підрастаючого покоління та у зв'язку з 50-річчям Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна Центрального Комітету ЛКСМ України нагородив старшу піонервожату восьмирічної школи Катерину Тазекбаївну Чинабекову Почесною грамотою. Нагорода висока, яку вона, дочка українського і казахського народу, дочка України і Казахстану заслужила своєю невтомною працею з піонерами.

Г. ПОЗНЯК.

На фото: К. Т. Чинабекова серед піонерів у шкільному саду.

Фото П. Арчикова.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА

ВІДРАЗУ зауважимо: мова піде не про музикантів. Хоч, між іншим, ці люди теж є творцями мелодій. Але вони творять їх не на сцені. Їхній театр дій — безмежний степ, а мелодії — найпрекрасніша трудова симфонія. Хто вони, ці митці степу? Трактористи. Їх у нашій області багато. Ми розповімо про трьох, так би мовити, про трудове тріо чудових жінок-трактористок.

Антоніна ДОВГОПОЛА

Яксь мені треба було написати про передову тракторну бригаду, про її досвід вирощування високих урожаїв кукурудзи. Таку бригаду мені назвали в Компаніївському райкомі партії. Нею керувала Антоніна Федорівна Довгопола, член партії з 1940 року, кадрована трактористка колгоспу імені Дзержинського.

І ось ми в полі. Кілька посівних агрегатів сіяли кукурудзу. Низа рівна, наче стадіон, по-господарському, дбайливо оброблена. Разом з Антоніною Федорівною перевіряємо якість сіяння кукурудзи. В деякі гніздах з десяти було по дві зернини і тільки в одному — три. Робота бездоганна: точний квадрат, насіння заробляється на потрібну глибину. Задоволення роботою своїх орлів (так Антоніна Федорівна називала механізаторів), вона з обуренням розповіла про те, що бачила в сусідньому колгоспі, з яким змагалися дзержинці.

— В кожному гнізді по чотири зернини. Я аж розсердилася: навщо ж так сіяти, коли техніка має змогу вислати по дві зернини? А мені бригадир відповів: «Щоб вистачило і для нас, і для борони, і для ворони».

А восени мені знов довелося побувати в бригаді Довгополів. Було їм механізаторам рахувати: кожний гектар дав по 51 центнеру зерна кукурудзи. А у сусідів? На чотирнадцять центнерів менше. Чому? Кукурудза була дуже загущена. Шоправда, частину посівів встигли вручну прополоти. Але на це було затрачено близько чотирьох тисяч людино-днів...

Антоніна Довгопола сіла за кермо трактора ще в 1933 році. Працювала завзято, гаряче. А через три роки на нараді в Одесі, благословляючи на трудові подвиги, їй тиснула руку Паша Ангеліна. Аж до самої війни Антоніна Федорівна працювала в рідному колгоспі. І на комбайнах, і на тракторах. І яку б роботу не виконувала, завжди ставили її за приклад для інших. Бо усім серцем і на все життя вона полюбила техніку.

У війну трактористка-комуністка евакуювалася у глибокий тил, аж під Моздок. Спочатку працювала на комбайні, в потім призначили бригадиром тракторної бригади. Але і тут не довелося довго залишатися: фашистські полчища підходили все ближче до Моздоку, і Антоніна Федорівна разом з своєю бригадою евакуювалася в один з колгоспів Азербайджану. Тут теж очолила бригаду механізаторів. Потім — радісна звістка про звільнення рідної Компаніївки. Повернулася додому. Відбувала МТС. Керувала тракторною бригадою. Здавалось, все життя буде мати справу з технікою. Та не так сталося, як гадалися: дужа поранила руку. Лікувалася. Відпочивала в санаторії. Потім послали на курси голів сільрад. Вона залишає курси, повертається в свою рідну бригаду.

Я переглядаю сторінки свого блокноту, читаю записані думки, що їх висловила слава жінка-трудівниця.

— Є одне найбільше питання: твоя, щоб господарем, технологом землі був колгоспний агроном. Він повинен і знати механізаторів, і виміряти від них. А то на ділі виходить так: крутять механізатори, наче щигал соплом. Плітє товариш з райкомом і дає екзакції: боронити, з сільгоспуправління приїдуть — командувати: не боюся, ти рано, бувало, і з області уповноважений загине. І теж без команди не обійдеться глибше оми, — каже. Аж ось потім свій агроном. І нове розуміння життя — це треба глибше опанувати. Аби ж це робота? Колгоспний агроном — ось хто повинен бути технологом землі...

— Нам треба думати про те, як у найкращій стійкості збирати пшеницю, Чому? Ось ми її спостереження. Ось поле, олії масив пшениці. В перші дні збирання кожний гектар давав по 26

центнерів зерна, а на тринадцятий день — по 21 центнеру. П'ять центнерів загубили на кожному гектарі. Це ж просто злочин — стільки хліба залишити в стерні...

Тридцять з лишком років Антоніна Федорівна працювала механізатором. Обиралася членом райкому і обкому партії, депутатом обласної і районної Рад. Її запрошували на комсомольські пленуми, вона виступала перед дівчатами-механізаторами, ділилася своїм неабияким досвідом. Її нагороджено орденом Леніна і Трудового Червоного Прапора, має подяки, похвальні грамоти.

Та вік бере своє: вже шістьдесят виповнилося. Важко жінці в такому віці бути бригадиром. Нещодавно пішла на пенсію. Але без бригади, без своїх зугорних механізаторів Антоніна Федорівна не може. Вона часто буває в тракторній бригаді, цікавиться її роботою, ділиться з молодими механізаторами своїм великим досвідом.

ЧАРІВНЕ ТРІО

рами своїм великим досвідом.

— Аби біла механізмів, аби біла техніки бути — ось чого хоче моя душа, — говорить уславлена працю трактористка, вихованка комсомолу.

Любов БУРГАЗ

Її можна назвати молодшою сестрою Антоніни Федорівни. Така ж настійлива в будь-якій справі, так же любить техніку. Взагалі тиха, лагідна, на тракторі вона, можна сказати, перевертлюється. Це легко помітити по зосередженому бронзовому обличчю, по гострому погляду волошкових очей, які пильно стежать за роботою.

...Якось у колгоспі імені Котовського (тепер «Дружба») Знаменського району, де працює Любов Макаріна, відбулися змагання механізаторів за право називатися кращим олічем колгоспу. Перемогла Любов Бургаз. В нелегкій трудовій боротьбі на першій районній вийшла переможцем. Потім — обласні змагання. І тут перше місце. Її присвоїли звання «Кращий оліч області», нагородили цінним подарунком.

Невдовзі після чудової перемоги я попросив збірку трактористку розповісти, скільки вона готувалася до змагань.

— Ну, що вам сказати, — якось соромливо відповіла Любов Макаріна. — Готувалася я тридцять років.

Правду каже ветеран колгоспних жінок-механізаторів: третині віку вона не розлучається з професією, яка полюбила її на все життя.

Розповідаючи про свою роботу на тракторах, Любов Макаріна підкреслює:

— Важко доводилося працювати раніше. Тепер не та техніка. Не трактор — іграшка. Пітажки роботи не треба — лише через 900 годин замінити кілька і все. Мотор заводиться легко — п'ятисекунди на старті або швидко за шнур — і загук. Є кабіна, пічка. Сидиш собі, наче в кімнаті. Тільки важелі натискуй. Звичайно, легко. Капітальний ремонт роблять у майстерні «Сільгосптехніки», дають гарантійний паспорт. Коротше кажучи, все тепер добре.

Третину віку на тракторі! Ну, хто скаже, що це не подвиг? На яких тільки тракторах не доводилось працювати. На «Фордзоні», «Універсалі», «ХТЗ», «Т-74», «Беларусі». Орала, культивувала, сіяла. Боронувала, коткувала. Тягала комбайни і тракторні причепа. Нема такої роботи, яку б за три з лишком десятиріччя не виконувала сумлінна трудівниця. Якось обліковець тракторної бригади на дозвіллі підрахував, що за роки роботи на тракторі Любов Макаріна наїздила майже вісімдесят тисяч кілометрів. Отже, виходить, що вона двічі об'їхала земну кулю по екватору. Цікаво й таке. За третину віку Любов Макаріна Бургаз заощадила на ремонтах стільки коштів, що за них можна купити два нових трактори. Чимало вона заощадила і палива: його вистачило б для роботи Любові Макаріні на своєму тракторі на протязі двох років.

Звитязна праця умілого творця достатку відзначена найвищою урядовою нагородою — орденом Леніна. Вона — заслужений механізатор УРСР, учасник ВДНГ СРСР.

Ось така вона, знаменська Ангеліна.

Рита ГОНЧАРЕНКО

До секретаря Компаніївського райкому комсомолу я зайшов, коли він якраз розмовляв по телефону, розповідаючи про якусь дівчину:

— Норми перевиконує, роботу завжди здає з високою оцінкою. Добре знає не тільки машину, а й агротехніку, слюсарію справу. Настійлива, з захопленням вивчає досвід передових механізаторів. Я поцікавився, кого секретар так запоззят хвалить.

— Є в колгоспі «Більшовик» трактористка Рита Гончаренко, — сказав він. — Мабуть, і народилася трактористкою. Ще молода, а йде — наче кадровий механізатор, ні в чому і нікому не поступається.

Потім я поїхав у тракторну бригаду, де працює Рита. Разом з бригадиром механізаторів мильвався її роботою (зона сбробляла міжряддя сосяшника). Трактор зела, наче по шнурочку. Робочі органи відрегульовані точно за інструкцією, з жіночою акуратністю. Жодної підрізаної чи загорнутої рослини. Коротко кажучи, навіть причепливий, суворий агроном і той би такою роботою залишився задоволений. Зав'язалася бесіда. Рита, весела і радісна, з гордістю розповіла про свою професію, про роботу, про високі заробітки, про співдружність і взаємовиручку в бригаді.

Прийшло було слухати дівчину. Не менш прийшло було бачити, як правління колгоспу, очолюване досвідченим головою Героєм Соціалістичної Праці Володимиром Порфировичем Вернигором, турбується про механізаторів. Для них у полі споруджено добротний будинок з кімнатами для відпочинку, червоним кутком, кухнею, ідальнею. Будинок — в густому оточенні плодівих дерев.

— Так і повинно бути, — сказала Рита. — Адже від того, як відпочинеш, хто в тебе напарник, залежить настрій людини, а значить — і робота.

І додала:

— Якщо правління колгоспу хоче добитися перемоги, то воно повинно перш за все дбати про механізаторів.

Легко, якось по-спортивному граціозно сівши за кермо, трактористка повила свого сталезового коня вздовж зелених меридіанів землі, а ми з бригадиром стояли і милувалися її бездоганною роботою.

І. ВАШУК.

Морський котик — цей дикий, далеко не мирний звір, — виходить, може жити не тільки в неволі, але й піддається дресированню. Це довів артист цирку Юрій Захаров, який приручив сім морських котиків.

Три роки тому Міністерство рибного господарства СРСР дозволило відловити для цирку кілька котиків. Юрій Захаров зі своєю помічницею Галиною Натоничною поселилися з тваринами в невеличкому будинку на околиці міста Корсакова (острів Сахалін) і почали експеримент. Тварини поспішно перенесли переїзд у полі, швидко звикли до людей. Вони хорошо піддавалися дресированню. Трюки, яких навчили котиків Юрій Захаров, розраховані на видовище цирку. Незабаром ластові артисти будуть виступати в різних містах країни.

На знімку: Юрій Захаров готує оригінальний номер з «зіркою» трупів — Ластово.

Фото В. МАРКОВСЬКОГО. (АПН).

БЕРЕЖІТЬ ЗДОРОВ'Я

З приходом весни і літа спостерігається частіше захворювання інфекційними кишковими хворобами, як-от: ангіноз, черевний тиф, паратиф, холера, харчові токсикоінфекції. Джерелом захворювання є хвора людина, або яка перехворіла і продовжує вислати мікроби в довкілля своє рідовище.

Збудників кишкових інфекцій можна запастись в рот брудними руками, під час обіду, куріння, користуючись загальним посудом, вживаючи немиті овочі, фрукти, ягоди, не пражене молоко, воду.

Дуже часто доводиться бачити, як дорослі дитині цілим або самі дитини немиті руки, полушники, одяг та ін. Нерідко в сумках разом з незапакованим хлібом і іншими продуктами несуть шийно купити немиті овочі та фрукти. Важко підняти увагу собі, скільки мікробів в таких випадках може потрапити в організм.

Носіями кишкових захворювань є мухи. Тому конче потрібно оберегти від них харчові продукти. Не можна залишати їжу відкритою, брудний посуд потрібно відразу мити і прибирати.

На харчових продуктах дизентерійні бактерії досить довго зберігають життєздатність. На хлібопродуктах — до 30 днів, в молоці — близько 20 днів, на овочах і фруктах — до 10 днів.

Продукти можуть забруднюватися під час приготування, зберігання, а також під час перевезення в антисанітарних умовах. Заходи запобігання кишкових інфекцій прості і доступні, але ефективність їх залежить від того, наскільки ретельно і повсякденно ви будете їх виконувати.

Переверте себе, подумайте, чи стало вашою звичкою: ретельно мити руки перед їдою, повернувшись додому після роботи, прогулянки, мити овочі, фрукти проточною водою і кип'ятком, не пити сирого води з підпритих колодниць, річок, озер і криниць, що не облязані згідно з санітарними правилами, тримати в чистоті своє житло, одяг, одяг, тіло; швидко не забувайте, що не можна носити хліб в одній сумці з картоплею, овочами, м'ясом; для приготування кислого молока використовувати сире молоко; полатати по столу сім з нестерилізованого молока.

Працівники громадського харчування повинні суворо дотримуватися санітарно-гігієнічного режиму і правил особистої гігієни. На кожному харчовому підприємстві необхідно забезпечити контроль громадськості за виконанням обов'язкових санітарно-гігієнічних правил як працівниками підприємства, так і відвідувачами.

Кишкові захворювання дуже небезпечні. Ото ж, щоб уникнути шлунково-кишкових розладів негайно звертайтеся за медичною допомогою. Ні в якому разі не займайтеся самолікуванням. Пам'ятайте, що легше запобігти хворобі, ніж її вилікувати. Бережіть своє здоров'я і здоров'я тих, хто вас оточує.

Т. ФЕДОРОВА,

головний лікар обласного Будинку санітарної освіти.

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

СЕРЕДА, 19 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. (К). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Життя і смерть дорослого Чортка-вот». II серія. (М). 11.20 — Телевізійна документальна

ве телебачення. Концерт популярної класичної музики. (М). 12.45 — «Союз непереможених». (М). 13.05 — Новини. (М). 16.45 — «Російська мова». (М). 17.30 — Для дітей. Концерт хороших студії «Жайворонки». (Горький). 18.00 — «За накресленими ХХІВ з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес» (Донецьк). 18.30 — «Майстри доброго настроя». (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.10 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Діти». (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» (М) — «Динамо» (Москва). (М). 22.29 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. (М). 23.15 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «3 досліди партійних організацій». (К). 17.15 — «Твоя земля, ровеснику». (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Посвята». (М). 18.30 — Науково-познавальна програма «Наука сьогодні». (М). 19.00 — Інформативна програма «Вісті». (К). 19.25 — «Вечір наукового кіно». (К). 20.15 — «На пограниччю». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — М. Пуш. «Есмеральда». Вирі та балету ім. І. Франка. (Львів). В перерві — вечір новини. (К).

ЧЕТВЕР, 20 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «І в степу запумлять соєси». (Волгоград). 10.15 — Художній фільм «Команда з найшвидшою». (М). 11.45 — «Адреса дев'яти п'ятиріччя». (Львів). 12.15 — «Шедєвр». В. Монарт. Концерт. (М). 12.50 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 13.35 — Новини. (М). 18.15 — «Наука — сільському господарству». (М). 18.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. Мультиплікація. (М). 17.30 —

«На головних напрямках п'ятиріччя». (К). 18.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Інформативна програма «Вісті». (К). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Зорі». (Вороніжград). II тайм. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кінокомедія «Пригоди капітана Дюласа». Перша серія. (К). 23.15 — Вечірні новини. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Тележурнал «До світа». (Львів).

17.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Польова сьогодні». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Слухання Шопена». Концерт. (М). 19.30 — Фестиваль-звіт майстрів мистецтва та художніх колективів України. В перерві — «На добраніч, діти!». «Спортлото». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Е. Янінський. «Батько». Прем'єра телеспектаклю. (М). 23.00 — Спортна програма. По вагітності — новини. (М).

Т. в. о. редактора А. КРАТЕНКО.

ЖУДИ ПИТИ ВИПИТИСЯ

ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ НАБІР СТУДЕНТІВ

на 1972—1973 навчальний рік на I курс лікувального і фармацевтичного факультетів (стаціонар).

В інститут приймаються особи віком до 35 років, які мають середню освіту.

Прийом заяв на обидва факультети з 20 червня по 31 липня.

Заяви по формі № 2 подаються на ім'я ректора інституту з додатком: документу про середню освіту (в оригіналі), характеристики для вступу у вуз з останнього місця роботи (навчання), витяг із трудової книжки, а для колгоспників — витяг із книжки колгоспника з указанням про виробіток установленого для роботи в колгоспі, медичної довідки (форма № 286), 6 фотокарток (3×4 см).

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня з таких дисциплін: біології (усно), хімії (усно), фізики (усно), російської або української мови і літератури (письмово).

Нагороджені золотою (срібною) медаллю, а ті, що середній спеціальний навчальний заклад закінчили з відзнакою і поступають на лікувальний факультет, здають вступний іспит з фізики (усно), на фармацевтичний факультет з хімії (усно).

Хто здасть іспити з цієї дисципліни на «пять» вони звільняються від здачі іспитів з інших дисциплін.

Особи, направлені на навчання колгоспами і радгоспами, повинні мати стаж практичної роботи не менше двох років і пред'являти направлення по формі № 3.

Паспорт або довідку з сільської Ради (свідчення про народження), військовий квиток (приписне свідоцтво) пред'являється особисто. Інгородні забезпечуються гуртожитком.

Адреса інституту: 330600, м. Запоріжжя-74, пр. Маяковського, 26. Медичний інститут, приймальня комісія.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

мулярів, малярів, теслярів, плиточників-лицювальників-мозаїстів — строк навчання 1 рік; малярів-штукатурів, столярів-теслярів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без іспитів) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Зарховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується за загальний трудовий стаж.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, форма № 286, шість фотокарток розміром 3×4 см.

Документи приймаються до 15 серпня 1972 року.

Початок навчання 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Леніна, 19, вхід із вул. Декабристів, 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

формувальники машинного формування (строк навчання 1 рік, приймаються лише юнаки віком 17,5 років);

токарі (строк навчання 3 роки, приймаються дівчата з освітою за 8 класів віком 15 років);

слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструментальники по виготовленню та ремонту штамів, пристосувань та пресформ, слюсарі-сантехніки (строк навчання 3 роки, приймаються лише юнаки з освітою 8 класів не молодші 15 років).

Учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням та спецодягом, а формувальникам машинного формування надається гуртожиток. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від заробленої суми під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам, котрі

навчалися 3 роки, видається свідоцтво про виробничу кваліфікацію та середню освіту, а формувальникам машинного формування — свідоцтво по спеціальності. Ті, хто закінчив училище на «відмінно», мають право вступу в інститут поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1972 року.

Вступники мають подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику, свідоцтво про народження, а кому виповнилось 16 років — паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, автобіографію, 6 фотокарток 3×4 сантиметри.

Прийом документів проводиться щодня з 15 травня цього року крім неділі.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Телефон 2-36-73.

ДИРЕКЦІЯ.

Міське професійно-технічне училище № 18, що діє на базі ордену Трудового Червоного Прапора тресту «Кременчукрудбуд»

оголошує набір учнів на 1972—1973 навчальний рік з таких спеціальностей:

СТРОКОМ НАВЧАННЯ 1 РІК:

муляри, маляри, штукатурки, облицовальники-плиточники-мозаїчники, продавці продовольчих товарів.

СТРОКОМ НАВЧАННЯ 2 РОКИ:

муляри-монтажники, штукатурки-маляри, столярі-теслярі, електрозварники, слюсарі-сантехніки, арматуро-бетонувальники.

До училища приймаються юнаки та дівчата з освітою 8—10 класів, віком від 15 до 25 років. Для набуття спеціальності продавця продовольчих товарів треба мати середню освіту та 17 років.

Зарховані до училища забезпечуються безплатним гуртожитком, робочим та вихідним обмундируванням, триразовим харчуванням.

Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу. Ті, хто закінчив училище «відмінно» можуть одержати направлення на навчання в Харківський індустріальний технікум.

Учні одноразово можуть одержати загальну середню освіту, навчаючись у вечірній школі. Під час виробничої практики учням виплачується заробітна плата розміром 33 проценти від загальної суми заробітку. Учні, які закінчили училище, надається оплачувана відпустка за рахунок виробництва згідно законодавства надається гуртожиток та робота за спеціальністю.

Зарховані до училища користуються пільгами на залізничному транспорті під час поїздки додому.

Для вступу в училище потрібно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, або паспорт, документ про закінчення 8—10 класів, довідку з місця проживання (вказати склад сім'ї), характеристику зі школи, 5 фотокарток розміром 3×4. Прийом документів до 25 серпня 1972 року. Початок занять 1 вересня 1972 року. Протяг від міста Кременчука до селища Комсомольськ автобусом або приміським поїздом.

Наша адреса: Полтавська область, Кременчуцький район, селище Комсомольськ на Дніпрі, вулиця Молодіжна, 1, МПТУ № 18.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

на 1972—1973 навчальний рік до 1—10 класів

Тим, хто має намір вступити до школи, слід подати такі документи: заяву на ім'я директора школи-інтернату, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання: про склад сім'ї з зазначенням віку і заняття членів сім'ї, довідку з місця роботи батьків чи опікунів про розмір заробітної плати за серпень (батьки-колгоспники пред'являють довідку про грошовий місячний заробіток за весь 1972 рік, батьки-пенсіонери — довідку з відділу соцзабезпечення про розмір одержуваної пенсії), медичну довідку про стан здоров'я (картка щеплень, аналізів на дифтерію, дизентерію, глисти), довідку про епідеміологічне оточення, довідку від нашкільного лікаря, окуліста, вушного, довідку про загальний стан дитини, особову справу учня (документ про освіту).

Навчання ведеться українською мовою, з іноземних мов вивчаються англійська та німецька мови.

При школі працює філіал Олександрійської музичної школи.

Діти села Пантаївки, радгоспу Комінтерн, с. Морозівки, с. Ясинуватки, с. Бандурівки та інших, яким зручний під'їзд, приймаються на правах дітей, котрі ходять до школи (безкоштовно).

Школа розташована в селищі Пантаївка, яке має зручне залізничне та автобусне сполучення з усіма містами та районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 16 години, крім неділі.

За довідками звертатись у канцелярію школи-інтернату.

Адреса школи-інтернату: м. Олександрія, сел. Пантаївка.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАДГОСП-ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК:

на стаціонарний відділ по спеціальності «зоотехнія» і «ветеринарія» та на заочний відділ по спеціальності «зоотехнія».

На перший курс стаціонарного і заочного відділень приймаються особи, що закінчили 7, 8, 9 класів.

На третій курс заочного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають атестат зрілості.

Строк навчання на стаціонарному відділенні 3 роки 6 місяців на базі середньої школи.

Заяви приймаються:

на стаціонар на базі неповної середньої з 1 червня по 1 серпня, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня.

На заочний відділ з 1 червня по 1 грудня 1972 року.

До заяви слід додати такі документи: свідоцтво (атестат) в оригіналі чи свідоцтво про перехід у 10—11 класи середньої школи, 3 фотокартки (3×4), випуску з трудової книжки, а для колгоспників —

випуску з колгоспної книжки, довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Вступні іспити: на стаціонарному відділі з 1 по 20 серпня 1972 року. На заочному відділі з 21 серпня по 20 грудня.

Іспити з таких предметів: на перший курс з української або російської мови (диктант), з математики (усно); на 3-й курс заочного з української або російської мови і літератури (вір), з хімії (усно).

Учні стаціонарного відділення забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах.

В училищі є їдальня. Для підготовки до вступних іспитів організовано платні підготовчі курси. Курси працюють з 15 липня 1972 року.

Адреса училища: м. Олександрія, вул. Діброва, 25, радгосп-технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОГОДА

Сьогодні вдень на території міста і області передбачається мильна без опадів погода. Вітер південно-східний, помірно до сильного. Температура повітря по області 30—35, по місту 32—34 градуси.

19—22 липня — невелика хмарність без опадів. Вітер південно-східний, помірно до сильного, часом дуже сильний. Температура повітря вночі 21—26, вдень 30—35 градусів.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.